

overlade de Paagjældende. Jeg vilde derimod ikke ansee det for at være heldigt, hvis denne Contractsfrihed fandt Sted for de andre Pa-ragraphers Vedkommende, som Regjeringen her har troet at kunne stille paa samme Maade.

Der er et Endringsforslag, fittet af 7 ærede Medlemmer under Nr. 19, som jeg ret indtrængende vil bede Thingets ærede Medlemmer om ikke at stemme Ja for, og jeg skal sige Dem mine Grunde derfor. Forslaget angaaer § 41 og gaaer ud paa, at der tilføies, at Indenrigsministeriet ikke skal kunne gjøre Forandring ombord i Skibe, som nu ere byggede særdis, med Hensyn til det Skibsrum, som er Mandstabet tilstedet. Jeg kan her holde mig til nogle Ord, som ere udgaaede fra en Mand, som har megen Erfaring i disse Forhold, og jeg troer da nok, at jeg skal vinde Deres Mening for mit Dufte om, at det skal staae i Ministeriets Magt at kunne lade de nuværende Skibes Ciere forandre Rummet til Mandstabets Bequemmelighed og Brug. Forfatteren af den Artikel, jeg sigter til, er en Røge, og han siger: „Det er næsten altid et forholdsviis lille, slet oplyst, slet ventileret og slet holdt Rum, hvori de faste Standkøier iborde, i to Rækker over hinanden, indtage den meste Plads. Luften er fugtig, mere eller mindre indesluttet og fordærvet; Malning eller Hvidtning sees der sjældent Noget til, og, ligesom for at gjøre Lufaset til et endmere usundt Sovested, ere Standkøierne ikke saa sjældent flaaede saaledes op (ofte af uhyvlede Bræder), at der kun findes en Abning paa dem, der er stor nok til, at et Menneske kan krybe derind. 3 Køierne sees gjerne en Halsstæk eller Madras, stoppet med H, Haffelse eller Tang etc., og som meget hyppig er fugtig og muggent, endvidere snabsede Dyrer eller Tæpper, saa godt som aldrig Ragner. Folkene, enten de ere syge eller sunde, ligge med de fleste Klæder paa Kroppen ofte to i een Køje; Lufaset er sædvanlig belemt med op-hængte fugtige Klæder, og man sporer tydeligt Lugten heraf og af forgjemte Restes af Føde-

varer.“ Dette er skrevet i „Tidskrift for Søvæsen“, hvis høitærede Redacteur har en Plads her i dette Thing. Den Mand, der har skrevet det, er en Røge, som i mange Aar har faret med Kongens Skibe, og som i denne Afhandling omtaler, hvad der ogsaa er mig bekjendt, at han ved mange Leiligheder er bleven kaldet til at yde sin Hjælp i Coffardistibe, baade vore egne og fremmede. Denne Mand har skrevet en Række af Afhandlinger i dette Skrift, og om Skibsrum og Mandstabs Plads har han skrevet en heel Deel, meget mere, end jeg har tilladt mig at oplæse her. Han har nævnt, at det Luftrum, som et fuldvørent Menneske egentlig skulde have, er 1300 Cubikfod. Sjor, da den samme Sag var for her, foreslog jeg, at der skulde vedtages nogle Bestemmelser om Størrelsen baade af Fladerummet af Dækket, der trædes paa i Lufaset, og af hele Lufaset, beregnet efter en Factor, det Dæk, der trædes paa. Beregningen har jeg taget fra den engelske Lovgivning om den samme Sag; men jeg var ikke saa heldig at faae denne Bestemmelse ind i Loven, hvorimod det overlodes til Indenrigsministeriet at tage Bestemmelse derom. Dette var, forekommer det mig, ogsaa det Mindste, der kunde gjøres. Dengang havde jeg foreslaaet, at 72 Cubikfod skulde være det Rumfang, der skulde gives pr. Mand i Lufaset, hvor der habdes faste Køier — disse Køier ere Brizer eller Hylber, som Folkene ligge paa i to Etager —, og hvor der var Hængeskøier, som ere sjældne i Handelsstibe, havde jeg foreslaaet 54 Fod. Jeg kjendte vel dengang denne Afhandling, men havde endnu ikke raadspørt mig med den, ellers havde jeg foreslaaet et noget større Rumfang. Jeg har tilladt mig at oplæse dette ikke alene til Thingets behagelige Efterretning, men ogsaa til den høitærede Ministers Underretning. Det vil jo ved den Mangfoldighed af Forretninger, han har, ikke kunne ventes, at han skal kjende alle Enkelthederne om flige Sager, som der findes Oplysninger om; men jeg vil meget lægge ham paa Hjerte, hvis Loven i dette Punkt bliver,